

Kansalliseepos

Hyvä hallituksemme on komean pääministerin ja jämäkän valtiovarainministerin johdolla julkaissut aivan ihanan budjettiehdotuksen. Siinä on vähintään yhtä kauniin keltaiset kannet kuin viime vuonnakin, eikä kirjan paksuudestakaan ole sanottavasti tingitty.

Jos nyt oikein kaivamalla kaivaa jotakin pientä kauneusvirhettä kaikin puolin loistokkaassa teoksessa, niin kuvituksessa kenties voisi olla pientä toivomisen varaa - ei tosin tietysti yhtä paljon kuin edellisen hallituksen aikana. Esimerkiksi Kalevala-aiheinen näköistaide, kuten Akseli Gallen-Kallelan "Kullervon kirous" ja "Hammasta purren valitus", piristäisi budjettikirjaa oivallisesti.

Teksti- ja numerosisällöltään eepos on joka tapauksessa täydellinen. Tuskin koskaan, ainakaan vuoteen, olemme nähneet mitään tällaista, emmekä varmaan näe ikinä tulevaisuudessakaan, ellemmme sitten ensi syksynä. Sitä menopuolen joustoa! Sitä tulopuolen tiukkuutta! Ehdottoman ylittämätöntä! Tämän rinnalla kalpenevat jopa Paavo Väyrysen syntymäpäivät tai John Waynen roolisuoritus elokuvassa Mosesvillen pakolaiset.

Rakastettavinta kansallisteoksessa on se, että maailmoitasyleileivistä visioistaan huolimatta se jaksaa nöyryyä pienen ihmisen asialle. Esimerkiksi työttömiltä leikataan ainoastaan puoli miljardia markkaa. Se on kuin kärpäsen kakka koko budjetin lähes 200 miljardin markan rinnalla, ei siis prosenttiakaan, ei edes puolta, vaan hädin tuskin 0,25 prosenttia.

Myös terveydenhuollossa muistetaan nimenomaan pientä ihmistä: aikuisille ei kustanneta vielääkään hammashuoltoa, vaikka sitä on jo vuosikaudet manguttu. Tällä tavalla rahat säästyvät toisaalta imeväisten hammashuoltoon, toisaalta hampaattomille eläkeläisille.

Kaikkein upeinta on kuitenkin se, että verotus kevenee. Vihdoinkin, kyllä sitä on odotettukin. Toki meidän täytyy ymmärtää, ettei kerralla ole varaa keventää kaikkea verotusta, vaan ainoastaan tuloverotusta. Näppärästi hallitus on onnistunut rahoittamaan tämän alennuksen kiristämällä menoverotusta. Veronmaksajalle järjestely on erittäin mukava, sillä ainahan hänelle on enemmän iloa tuloista kuin menoista.

Jotta kuitenkaan valtio ei joutuisi kärsimään laupeudestaan, meidän on muistettava, että se tarvitsee apuamme nyt menopuolella. Meidän pitää kuluttaa entistä enemmän, jotta menomme kasvaisivat ja niitä voitaisiin verottaa tuloverotuksen aiheuttaman kuopan täyttämiseksi. Meillä on jälleen, ensi kertaa pitkästä ajasta mahdollisuus palata vanhoihin hyviin kulutusjuhlan tunnelmiin, tällä kertaa jopa ilman minkäänlaisia omantunnon tuskia. Valtiohan suorastaan yllyttää siihen, ja oikeastaan tuloveron alennus voidaan tulkita jokamiehen kulukorvaukseksi, aivan kuin kansanedustajille ainakin. Voiko kukaan tämän enempää vaatia?

Artikkelin lähde [Kaleva](#)